

ANTIKRISTS (2. TES. 2:1-12)

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Tes. 2:1-12, Mat. 24:1-14, Cah. 3:1, Dan. 8:8-11, Ap. d. 2:22.

ATMIŅAS PANTS:

„Lai neviens jūs nemaldina ne šādā, ne tādā veidā: jo papriekš jānāk atkrišana un atklāti jāparādās grēka cilvēkam, pazušanas dēlam.” (2. Tes. 2:3)

GALVENĀ DOMA:

Koriģējot tesalonīķiešu nepareizo pēdējo dienu notikumu teoloģiju, Pāvils atklāj patiesību par gala laika krāpšanām.

Kopā ar visiem iedrošinājuma un pārliecināšanas vārdiem Pāvils rakstīja par gala laika notikumiem, ietverot vislielāko no tiem – Jēzus otro nākšanu.

Lai gan Pāvils šīs nedēļas pantos runā par galu, viņa uzsvars nedaudz atšķiras no tā, kāds tas bija iepriekš. Viens no iemesliem ir, ka viņš jau bija pastāstījis tesalonīķiešiem detaļas, kad bija pie viņiem. Cits iemesls ir tas, ka viņa mērķis šajā pantā ir pastorāls – nomierināt viņus un pārliecināt būt pacietīgiem attiecībā uz gala laika notikumiem, kā arī brīdināt par maldu mācībām, kas bija izplatījušās cilvēkos šajā jautājumā.

Šīs nedēļas nodaļas pirmie panti (2. Tes. 2:1, 2) satur dažus grieķu vārdus, kas norāda atpakaļ uz 1. Tes. 4:13-5:11, piemēram, Kunga atnākšana (1. Tes. 4:15), savienošānās ar Viņu (1. Tes. 4:17) un Kunga diena (1. Tes. 5:2). Zināmā mērā šīs nedēļas panti ir paskaidrojums tam, ko Pāvils ir teicis agrāk. Tajos viņš atklāj patiesības, ko ir nepieciešams saprast arī mūsdienās.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 22. septembrī.

PROBLĒMA (2. TES. 2:1-3)

Kādu tēmu Pāvils aizskar 2. Tes. 2. nodaļā? Kā šie vārdi noder mūsdienās? Kādos veidos mēs saskaramies ar līdzīgiem izaicinājumiem draudzes iekšienē jautājumā par gala laika notikumiem (laiku noteikšana, savvērestības teorijas utml.), lai gan atšķirīgā kontekstā? Kādu līdzīgu principu mēs šeit atrodam, ar ko arī mēs pastāvīgi saskaramies? 2. Tes. 2:1-3.

Šajā nodaļā nav skaidri redzamu pierādījumu, ka draudze būtu uzdevusi jautājumus par Jēzus otro nākšanu. Pāvils pats uztver problēmu un sāk par to runāt. Ideja par „savienošanos ar Viņu” atgādina mums, ko Pāvils rakstīja iepriekšējā vēstulē (1. Tes. 4:15-17).

Šajos pantos Pāvila vārdi atgādina Jēzus izteikto brīdinājumu (Mat. 24:1-13). Tesalonīķiešus ātri izsita no sliedēm pretējā informācija, ko viņi bija saņēmuši īsajā laikā pēc Pāvila pirmās vēstules saņemšanas.

Pāvils nenosauc vārdā viņu apmulsuma iemeslu. Varbūt viņam tas nebija zināms. Ar „gara iedvesmojumu” (2. Tes. 2:2) viņš, iespējams, atsaucas uz pravietiskajām mācībām – vai nu uz mācībām par viltus praviešiem vai arī uz viņa pirmās vēstules nepareizu izpratni. Otrs iespējamais apmulsuma iemesls ir runātais vārds, mācība, kas gāja no mutes mutē draudzes locekļu vidū. Minot vēstuli, kas it kā rakstīta viņa vārdā, Pāvils vai nu atsaucas uz viltotu vēstuli viņa vārdā vai arī uz kādas viņa īstās vēstules nepareizu izmantošanu.

Lai cik uzmanīgi mācītājs pieskatītu savu draudzi, ir daudz veidu, kā var iesakņoties viltus mācības. Dažreiz draudzes locekļiem vieglāk ir pieņemt to, ko citi runā, nevis pašam pārbaudīt rūpīgi Rakstus. Reizēm jaunās idejas var pat būt līdz zināmāi robežai bībeliskas, bet citas Bībeles mācības tās izsit no līdzsvara.

Šķiet, ka Tesalonikā bija problēma ar pēdējo. Tesalonīķieši zināja daudzas pareizas patiesības par Jēzus otro nākšanu un par notikumiem, kas to ievadīs. Bet viņiem bija tieksme uzsvērt vienu vai otru galējību no kādas mācības, neiedodot tām līdzsvaru. Viņi nebija ņēmuši vērā Jēzus brīdinājumu vērot Viņa nākšanas zīmes (Mat. 24:4-8). Rezultātā pirmajā vēstulē viņi vaimanāja par Jēzus nākšanas kavēšanos (1. Tes. 4:13-15). Šajā nodaļā viņi, šķiet, ir nonākuši pie secinājuma, ka jau dzīvo pēdējo dienu notikumu vidū.

PĀVILA ĪSĀ ATBILDE (2. TES. 2:3, 4)

Īsajā laika intervālā starp pirmo un otro vēstuli Tesalonikas draudzes locekļi bija nonākuši neizpratnē par to, ko nozīmēja Pāvila rakstītais pirmajā vēstulē. Viņi bija nonākuši pie secinājuma, ka otrā atnākšana vai nu tūlīt notiks, vai arī tā slepus jau ir notikusi (2. Tes. 2:2) Kāda bija Pāvila īsā atbilde? „Tas nevar būt. Ir pārāk daudz notikumu, kas vēl nav notikuši.”

Samulsums Tesalonikā lika Pāvilam uzrakstīt viņa visplašāko pēdējo notikumu izklāstu. Ja viņš to nebūtu darījis, tad arī līdz mums tas nebūtu nonācis.

Izlasī 2. Tes. 2:3, 4. Ko Pāvils mums saka par „grēka cilvēku” šajos pantos? Kādus principus mēs šeit atrodam, kas palīdz mums saprast, par ko Pāvils runā? _____

3. un 4. pants oriģinālā nav pilns teikums. Daudzos tulkojumos ir pievienota frāze „tā diena nepienāks”, kuras nav grieķu valodā. Pāvils uzskaita lietas, kam jānotiek pirms Jēzus nāks. Būs „atkrišana” („apostasia” gr. val.) un tad atklāsies „grēka cilvēks”. Šī atklāsme ir uzrakstīta 2. Tes. 2:8-10 kā sātana darbs tieši pirms Jēzus nākšanas (par to vairāk runāsim trešdien). Bet pirms šī ļaunuma atklāšanās būs „noslēpuma” un kavēšanās periods (2. Tes. 2:6, 7).

4. pantā ir aprakstīts grēka cilvēks (jeb „netaisnais”), kas darbojas kādu laiku aizklātībā un atklāti parādās gala laikā. Viņš pretojas Dievam, ceļ sevi augstāku par Dievu, sēž templī un pasludina sevi par Dievu. Šis pants ir pilns ar netiešām norādēm uz Vecās un Jaunās Derības pantiem. „Pretinieks” atgādina sātanu Cah. 3:1. Sevis paaugstināšana pāri Dievam un Dieva vietas uzurpēšana Debesu templī atgādina mazo ragu no Daniēla 8. nodaļas. Sevis celšana par Dievu atgādina sātanu no Jes. 14 un Ec. 28. nodaļas. Tā norāda arī uz zaimojošo varu no Dan. 11:36-39. Grēka cilvēka apraksts satur elementus, kas norāda gan uz pašu sātanu, gan arī uz ļauno sātana aģentu kristīgās vēstures gaitā.

Kādos viltīgos veidos ikviens no mums var iekrist tādā pašā attieksmē, kādu mēs redzam atklājamos šeit aprakstītajā „grēka cilvēkā”? _____

KAVĒKLIS (2. TES. 2:5-7)

Saskaņā ar Pāvilu, kādas divas lietas raksturoja pasaules situāciju laikā, kad viņš rakstīja? Kā šajos pantos ir atklāta lielā cīņa? 2. Tes. 2:6, 7. _____

Kombinējot šos pantus ar iepriekšējiem, mēs redzam, ka Pāvils ieskicē trīs vēstures posmus no viņa dienām līdz pasaules galam. Pēdējais posms sākas ar otro atnākšanu. Pirms tam atklājas grēka cilvēks (2. Tes. 2:3), kas pazīstams arī kā „netaisnais” (2. Tes. 2:8). Un pirms šī laika ir noslēpuma un kavēšanās periods (2. Tes. 2:6, 7).

Lai gan mēs ļoti gribētu pilnībā saprast šeit izteikto Pāvila vārdu nozīmi, šajos pantos ir daudz neskaidrību. Kavējošais spēks 6. pantā ir nekatrā dzimtē (priekšmets), bet 7. pantā – vīriešu dzimtē (persona). „Netaisnais” (vīriešu dzimtē 8. pantā) ir nekatrā dzimtē 7. pantā („netaisnības noslēpums”). Nav arī skaidrs, vai kavējošais spēks tiek paņemts nost no ceļa vai arī tas ir tik autoritatīvs, ka var pats paiet malā (ESV tulkojums angļu valodā pareizi iztulko frāzi „līdz viņš ir nost no ceļa”).

Kas ir kavēklis jeb kavējošais spēks šajos pantos? Tas pastāv Pāvila dienās, tas atbalsta likumu (spēks, kas stājas pretī bezlikumībai, 7. pants), tam ir dievišķi nolikts darbības laiks un tas ir pietiekami spēcīgs, lai stātos pretī sātana darbam (9. pants).

Saskaņā ar citiem Jaunās Derības pantiem, kas ir tas, kas aizkavē Jēzus otro nākšanu? Mat. 24:14, Marka 13:10, Atkl. 14:6, 7. _____

Daudzās vietās Jaunajā Derībā notikumi, kas noved pie otrās nākšanas, seko pēdējai evaņģēlija pasludināšanai (Mat. 24:14, Marka 13:10, Atkl. 14:6, 7). Ja tā, tad iespējams, ka Dievs pats ir kavēklis, par ko runā Pāvils, kas aizkavē noslēdzošos notikumus, lai ikvienam būtu iespēja dzirdēt evaņģēliju.

Cik daudz „kavēšanas” tev ir vajadzīgs tavā dzīvē? Tas ir, kad saskaries ar kārdināšanām, kā tu vari iemācīties pieprasīt sev Dieva spēku, lai tas kavētu tevi darīt to, par ko tu zini, ka tas ir nepareizi? _____

ANTIKRISTA ATKLĀŠANĀS (2. TES. 2:8-10)

Izlasi 2. Tes. 2:8-10. Kā mēs saprotam šos notikumus? Kas sevišķi svarīgs pateikts ar frāzi „nepieņēma patiesības mīlestību” (skat. 2007. gada tulk.)? _____

Ar grēka cilvēku mēs iepazīsimies 2. Tes. 2:3, 4. Visā kristīgajā vēsturē viņš ir darbojies, lai grautu Dieva likumu (īpaši sabatu) un uzurpētu varu, kas pieder tikai Kristum. Tādos Bībeles pantos kā Dan. 7:20-25 (mazais rags) un Atkl. 13:1-7 (zvērs no jūras), šī pati vara darbojas pēc pagāniskās Romas impērijas, apvienojot gan reliģiskas, gan laicīgas autoritātes, lai vajātu Dieva svētos. Vienīgā vara vēsturē, kas atbilst šo pravietojumu aprakstam, ir pāvestība. Daudzi skaidrotāji no viduslaikiem līdz pat mūsu dienām ir apzīmējuši tieši šo institūciju kā antikristu. (Tikai pēdējos divos gadsimtos lielākā daļa kristiešu ir atmetuši šo skaidrojumu, kas mūsu pēdējo dienu notikumu izpratnes gaismā ir interesants pavērsiens.) Pāvestība atbilst 2. Tes. 2. nod. aprakstam, ka grēka cilvēks būs gan vīriešu dzimtē (kā persona), gan nekatrajā (kā pasaules vara vai institūcija).

7. pantā „netaisnības noslēpums” ir atbilstošs apraksts tā aktivitātei. Bet vēstures noslēgumā, tieši pirms otrās nākšanas, būs pat vēl plašāka, atklātāka Dieva un Viņa likumu izaicināšana. Pasaules varu secība gan šajos pantos, gan citur (Dan. 7. nod. un Atkl. 13) norāda, ka pāvestībai būs galvenā loma arī gala laikā.

Kādu agrāko Dieva darbu vēstures gaitā viltos pēdējā krāpšana? Salīdzini 2. Tes. 2:9 ar Ap. d. 2:22. _____

Šodienas panti atvelk aizkaru, lai kļūtu redzams pat vēl lielāks antikrists aiz tā, kas darbojās starp tautām vēstures gaitā. Sātans pats ir gala laika krāpšanu autors un darītājs. Jēzus nākšanai tuvojoties, notikumi spiež viņu veikt pēdējo izmisuma soli. Viņš met piesardzību pie malas un parādās personīgi, lai atdarinātu Jēzus kalpošanu virs zemes (skat. piektdienas tēmu). Ar viltotiem brīnumiem viņš mēģina novērst cilvēku uzmanību no evaņģēlija (no Jēzus dzīves, nāves un augšāmcelšanās) un pat no pašas otrās nākšanas.

Pakavējies pie domas par „patiesības mīlestību”. Kā mēs to „uzņemam”? Kāpēc šī mīlestība ir tik svarīga ikvienam, kas negrib iekrist kaut kāda veida garīgā krāpšanā, īpaši pēdējās dienās? Kā mēs varam iemācīties „pieņemt patiesības mīlestību” tūlīt pat? _____

PATIESĪBA UN MELI (2. TES. 2:10-12)

Izlasi 2. Tes. 2:10-12. Kāpēc Dievs pieļauj, ka tik daudzi tiek pievilti? Saskaņā ar šiem pantiem, ko ļaunie ir atmetuši? _____

11. pantu daudzi uzskata par īpaši problemātisku. Pāvils apgalvo ļoti tieši: „Tāpēc Dievs tagad sūta tiem maldu varu, ka tie sāk ticēt meliem.” (2. Tes. 2:11). Pirmā reakcija uz šo pantu ir apmēram šāda: „Kā patiesības Dievs var sūtīt maldus? Kā Viņš var beigās rīkoties kā sātans?” (Salīdzini 2. Tes. 2:11 ar 2. Tes. 2:9.)

Šodienas pantos Pāvils atvelk aizkaru un ļauj mums ieskatīties lielajā cīņā starp Kristu un sātanu, kas ietver daudz vairāk nekā tikai šīs zemes un vēstures intrigas. Sātans ir apsūdzējis Dievu, ka Viņš ir nesaprātīgs, terorists un krāpnieks. Pēdējā zemes vēstures krīzē Dievs „sūtīs” maldu varu pār ļaunajiem nevis tāpēc, ka Viņš melo, bet tāpēc, ka Viņš ļauj ļaunajiem izvēlēties melus patiesības vietā un tādējādi lēmumi, kas ir jau pieņemti, atklāsies dzīvē (2. Tes. 2:12). Viņš vienkārši ļauj tiem nest savas nepareizās rīcības augļus. Gala laika notikumi skaidri atklāj sātana un viņa sekotāju prātu un raksturu, lai visi to redzētu.

Maldu process sākas tad, kad cilvēki atmet Jēzus Kristus evaņģēliju. 10. pantā ļaunie atsakās pieņemt patiesības mīlestību. Apustuliskā spēka zemteksts 2. Tes. 2. nodaļā ir glābšanas piedāvājums evaņģēlijā. Ar savām mācībām un praksi pāvestība grauj evaņģēliju. Šis darbs turpinās tikmēr, kamēr to atklāj pēdējie notikumi, kas aprakstīti 2. Tes. 2:8-12. Tādējādi pēdējā evaņģēlija pasludināšana rada platformu gan pēdējai tiesai, gan gala laika maldiem.

Galū galā – lai arī kādas būtu ārējās politiskās un reliģiskās izpausmes lielajai cīņai virs zemes, izšķirošā šķirtne starp labo un ļauno kristīgajā vēsturē vienmēr ir bijis Jēzus Kristus evaņģēlijs, nevis politiskie notikumi. Antikrists atklāj savu patieso raksturu, uzurpējot Jēzus dzīvi, nāvi un Debesu pārvaldi. Visi citi aktieri šajā drāmā spēlē palīgrolas.

Izlasi uzmanīgi 2. Tes. 2:12. Kāds ir galvenais iemesls, kāpēc cilvēki nepieņem patiesību? Kā tu esi piedzīvojis vai piedzīvojsi šo principu savā personīgajā dzīvē? Tas ir, kā netaisnības „baudīšana” ir atturējusi tavu prātu būt atvērtam pret patiesību? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Apustulis Pāvils brīdināja draudzi negaidīt Kristus nākšanu viņu dienās. "(..) jo papriekš jānāk atkrišanai un atklāti jāparādās grēka cilvēkam (..)\" (2. Tes. 2:3) Sava Kunga otro adventi ticīgie drīkstēja gaidīt tikai pēc lielās atkrišanas un pēc ilgā "grēka cilvēka" valdīšanas laika. "Grēka cilvēks", kas nosaukts arī "netaisnības noslēpums", "pazušanas dēls" un "netaisnais", attēlo pāvestību, kurai, kā pravietojumā iepriekš teikts, vajadzēja palikt pie varas 1260 gadus." Elena Vaita „Lielā cīņā”, 356. lpp.

„Lielajā krāpšanas drāmā kā visu vainagojošs pasākums būs paša sātana uzdošanās par Kristu. [...] Viņa balss būs maiga un klusināta, un ļoti melodiska. Liegā, līdzjūtīgā tonī viņš izteiks dažas žēlastības pilnas atziņas, ko savā laikā mācīja Pestītājs, viņš dziedinās ļaužu slimības un tad, atdarinādams Kristus raksturu, apgalvos, ka sabats ir pārcelts uz svētdienu, pavēlot visiem mīlēt dienu, kuru viņš ir iesvētījis. [...] Tikai tie, kas būs čakli pētījuši Rakstus un mīlēs patiesību, tiks pasargāti no briesmīgās pievilšanas, kas apņems visu pasauli.” 624., 625. lpp.

„Nesot vēsti, neizsakiet personīgas piezīmes par citām draudzēm, pat ne par Romas katoļu draudzi. Dieva eņģeļi dažādās konfesijās redz daudzus, ko var aizsniegt tikai ar lielu piesardzību. Tāpēc būsim uzmanīgi savos vārdos [...] Runājot par šīm tēmām, klusēšana ir daiļrunība. Daudzi ir pievilti. Runājiet patiesību mīlestības tonī un vārdos.” Elena Vaita „Evaņģelizācija”, 576. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Mūsdienās daudzi tic, ka pāvestība ir mainījusies, un zināmā mērā tā tas arī ir. Taču glābšanas pamatjautājumos tā vēl joprojām cenšas uzurpēt visu, ko Kristus ir darījis un dara mūsu labā. Tas vēl joprojām ir spēks, kas aprakstīts pravietojumos. Kā mēs varam stāvēt stipri savās pozīcijās jautājumā par Romu, vienlaikus darot to ar kristīgu mīlestību, iecietību un takta izjūtu?

2. Mēs kā draudze pastāvīgi saskaramies ar cilvēkiem, kas nāk priekšā ar jauniem pēdējo dienu notikumu datumiem, jaunām kartēm, jaunām sazvērestības teorijām par šo vai to ļaužu grupu. Lai gan mums ir jāpaliek atvērtiem pret jaunu gaismu, kā mums vajadzētu rīkoties ar šiem izaicinājumiem?

KOPSAVILKUMS:

Labojot dažus nepareizus tesalonīkiešu uzskatus par pēdējo dienu notikumiem, Pāvils mums ir atstājis dārgas patiesības par šo tēmu. Mums vajadzētu vienmēr atcerēties, ka izšķirošais pēdējās dienās nav notikumu piepildīšanās laiks vai pat notiekošā detaļas, bet gan tas, kurā pusē es izvēlos nostāties lielajā cīņā.